

Bruksela, 11 grudnia 2025 r.
(OR. en)

14906/1/25
REV 1
PV CONS 57
ENV 1153
CLIMA 499
PARLNAT

PROJEKT PROTOKOŁU
RADA UNII EUROPEJSKIEJ
(Środowisko naturalne)
4 listopada 2025 r.

1. Przyjęcie porządku obrad

Rada przyjęła porządek obrad zamieszczony w dok. 14489/25.

2. Zatwierdzenie punktów A

Punkty nieustawodawcze

14602/25

Rada przyjęła wszystkie punkty A wymienione we wskazanym powyżej dokumencie, w tym wszystkie przedłożone do przyjęcia dokumenty COR i REV do konkretnych wersji językowych.

Obrady ustawodawcze

(obrazy otwarte dla publiczności zgodnie z art. 16 ust. 8 Traktatu o Unii Europejskiej)

3. Zmiana Europejskiego prawa o klimacie

 14715/25

Podejście ogólne

Rada wypracowała podejście ogólne w sprawie rozporządzenia zmieniającego Europejskie prawo o klimacie w wersji przedstawionej w dok. 14960/25 + COR 1. **Czechy, Polska, Słowacja i Węgry** oświadczyły, że nie są w stanie poprzeć podejścia ogólnego. **Bulgaria** wstrzymała się od głosu w sprawie podejścia ogólnego.

Austria, Niemcy, Węgry, Łotwa, Litwa, Słowacja i Komisja przedstawiły oświadczenia zamieszczone w załączniku.

Działania o charakterze nieustawodawczym

4. Przedłożenie przez UE aktualizacji ustalonego na poziomie krajowym wkładu do Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu (UNFCCC)

14716/25

Zatwierdzenie

Sprawy różne

5. **Bieżące wnioski ustawodawcze (obrazy otwarte dla publiczności zgodnie z art. 16 ust. 8 Traktatu o Unii Europejskiej)**

Pilna potrzeba odroczenia i znacznego uproszczenia rozporządzenia UE w sprawie wylesiania (EUDR)

IC 14736/25

Informacje przekazane przez Austrię

Rada zapoznała się z informacjami przekazanymi przez Austrię oraz wysłuchała wystąpień innych delegacji.

-
- I** Pierwsze czytanie
- C** Punkt dotyczący wniosku Komisji
-

Oświadczenia do ustawodawczych punktów B przedstawionych w dok. 14489/25

Ad pkt 3
w wykazie
punktów B:

Zmiana Europejskiego prawa o klimacie
Podjęcie ogólne

OŚWIADCZENIE AUSTRII

„Austria przyjmuje do wiadomości określony w unijnym prawie o klimacie ambitny cel, jakim jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych netto o 90% do 2040 r. Oczywiście jest, że tak ambitne cele wymagają ustanowienia solidnych i wiarygodnych ram wspomagających, zapewniających pewność prawa, chroniących solidną europejską bazę przemysłową i zapobiegających ucieczce emisji.

Choć przyznajemy, że nie wszystkie szczegóły można sfinalizować w ramach obecnej wersji unijnego prawa o klimacie oraz że wiele aspektów zostanie uwzględnionych w przyszłych wnioskach ustawodawczych, nadal ważne jest, aby prawo o klimacie zapewniało naszym przedsiębiorstwom jasne i przewidywalne ramy dla zapewnienia skutecznego osiągnięcia niskoemisyjności w przyszłości.

Transformacja w kierunku neutralności klimatycznej jest szansą na innowacje i wzrost gospodarczy. Jednocześnie musimy również pamiętać o związanych z nią zagrożeniach i wyzwaniach. Aby stworzyć otoczenie sprzyjające naszemu przemysłowi, musimy przywrócić atrakcyjny klimat inwestycyjny, który zapewni konkurencyjność gospodarczą, zatrudnienie i stabilność społeczną.

W tym kontekście dla Austrii nadal mają szczególne znaczenie następujące kluczowe elementy:

- **Wolniejsze wycofywanie przydziału bezpłatnych uprawnień w ETS od 2028 r.:**
  - Austria podkreśla potrzebę rozszerzenia bezpłatnych uprawnień do emisji CO₂ w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji (ETS) na okres po 2034 r. jako niezbędnego uzupełnienia wolniejszego wycofywania bezpłatnych uprawnień począwszy od 2026 r.
  - Ponadto kluczowe znaczenie ma spłaszczenie ścieżki stopniowego wycofywania bezpłatnych uprawnień począwszy od 2028 r., aby uniknąć nadmiernego obciążenia przemysłu w okresie przejściowym.

- Oba te elementy powinny zostać odpowiednio odzwierciedlone w przeglądzie dyrektywy w sprawie ETS i rozporządzenia w sprawie CBAM.
- Austria wzywa Komisję Europejską do jak najszybszego przedłożenia stosownych wniosków.
- **Wysokiej jakości międzynarodowe jednostki emisji zgodnie z art. 6 porozumienia paryskiego:**
  - Austria popiera propozycję, by zezwolić na wykorzystanie międzynarodowych jednostek emisji w ramach ETS przed 2036 r., przy spełnieniu rygorystycznych kryteriów środowiskowych i kryteriów zrównoważonego rozwoju.
  - Ewentualne włączenie międzynarodowych certyfikatów należy dokładnie przeanalizować w ramach oceny skutków, aby zapewnić ich zgodność z ogólnymi celami w zakresie dekarbonizacji. Ewentualne wykorzystanie tych certyfikatów w ramach ETS należy wszechstronnie zbadać.”

OŚWIADCZENIE NIEMIEC

„Niemcy popierają redukcję emisji netto o 90% do 2040 r., zgodnie z propozycją Komisji Europejskiej, z zastrzeżeniem trzech warunków:

1. Wkład Niemiec musi być spójny z krajowym celem klimatycznym Niemiec na 2040 r. Należy podkreślić, że nowy cel klimatyczny UE na 2040 r. nie może skutkować dodatkowymi wymogami lub obowiązkami w zakresie redukcji dla odnośnych sektorów w Niemczech.
2. Włączenie stałych pochłaniaczy do polityki UE.
3. Wkład wysokiej jakości międzynarodowych jednostek emisji wynoszący maksymalnie 3 punkty procentowe celu pośredniego na 2040 r.

Należy zagwarantować także skuteczną ochronę przed ucieczką emisji, aby utrzymać naszą wartość dodaną.

W oparciu o te warunki przy opracowywaniu przyszłego pakietu klimatycznego UE na 2040 r., a także z myślą o zbliżających się rozmowach trójstronnych z Parlamentem Europejskim, należy uwzględnić następujące priorytety:

Po pierwsze, międzynarodowe certyfikaty wydawane na podstawie art. 6 porozumienia paryskiego powinny służyć jako „siatka bezpieczeństwa”, natomiast unijne ramy ochrony klimatu zostaną skalibrowane w kierunku redukcji o 90%. Możliwość stosowania międzynarodowych certyfikatów powinna być stosowana w tych sektorach, które mają największe trudności z osiągnięciem celów. W tym kontekście należy również uwzględnić ETS, chociaż bezpośrednie stosowanie międzynarodowych certyfikatów zgodności w ramach ETS nie będzie dozwolone.

Po drugie, wartość odniesienia dla ograniczonej roli jednostek emisji na podstawie art. 6 powinna bezpośrednio odnosić się do celu pośredniego na 2040 r. Nasze rozumienie art. 4 ust. 5 lit. a) zmienionego unijnego prawa o klimacie jest następujące: począwszy od 2036 r. może mieć miejsce ograniczony wkład w realizację celu klimatycznego na 2040 r. poprzez wysokiej jakości międzynarodowe jednostki emisji zgodnie z art. 6 porozumienia paryskiego, osiągające do 2040 r. wolumen odpowiadający nawet 3% emisji netto z 1990 r.

Po trzecie, włączenie – w ograniczonym zakresie – stałych ujemnych emisji do ETS musi odbywać się w sposób, który zachowuje integralność systemu i nie prowadzi do niepowodzenia w osiągnięciu niezbędnych redukcji emisji. Ponadto należy zapewnić trwałość stałych ujemnych emisji.

Po czwarte, zgodnie z przeprowadzoną przez Komisję Europejską oceną skutków celu klimatycznego na 2040 r. nadal oczekuje się odpowiednich emisji w sektorach objętych ETS w 2040 r. Odczytujemy motyw 8a zdanie czwarte następująco: liniowy współczynnik redukcji w EU ETS zostanie od 2036 r. dostosowany, aby odzwierciedlić emisje resztkowe w odpowiednich sektorach zgodne z celem polegającym na redukcji emisji o 90% do 2040 r.

Po piąte, mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ należy zaprojektować w taki sposób, aby był niebiurokratyczny i skuteczny. W tym kontekście z zadowoleniem przyjmujemy uproszczenia już uzgodnione w ramach pakietu zbiorczego.

Ponadto Komisja Europejska musi niezwłocznie przedstawić wnioski prawodawcze dotyczące jednolitego dostosowania wywozu produktów objętych CBAM w całej UE i zgodnie z zasadami WTO. Jeżeli mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ nie zapewni skutecznej ochrony przed ucieczką emisji, konkurencyjność sektorów zorientowanych na wywóz powinna być nadal regulowana poprzez przydział bezpłatnych uprawnień.

Ponadto rząd Niemiec popiera rozwój sektora rekompensat za ceny energii elektrycznej zaproponowany przez Komisję Europejską.”

OŚWIADCZENIE WĘGIER

„Węgry nie mogą poprzeć celu redukcji emisji netto o 90%, w związku z czym nie jesteśmy w stanie poprzeć podejścia ogólnego. Taki poziom ambicji nie jest zgodny z celem, jakim jest wzmocnienie konkurencyjności i odporności gospodarczej Europy. Bez spełnienia realistycznych i skutecznych warunków podstawowych istnieje poważne ryzyko, że europejskie przedsiębiorstwa przeniosą swoją produkcję i emisje poza Unię, co doprowadzi do deindustrializacji, utraty miejsc pracy i większej zależności od podmiotów zewnętrznych, a jednocześnie osłabi wysiłki na rzecz redukcji emisji.

Wniosek nie jest poparty zaktualizowaną oceną skutków, która odzwierciedlałaby najnowsze istotne zmiany geopolityczne i gospodarcze. Nie przedstawiono analizy na poziomie państw członkowskich, co oznacza, że zróżnicowane skutki dla poszczególnych państw członkowskich pozostają nieznane. Sytuacja jest zatem podobna do przyjęcia pakietu „Gotowi na 55”: europejska gospodarka musi dostosować się do środków klimatycznych, a nie odwrotnie.

Chociaż popieramy ambitne cele klimatyczne, wzywamy do przyjęcia realistycznego, przyziemnego podejścia i uważamy, że rozsądny wybór polegałby na rozpoczęciu od niższego poziomu docelowego, odzwierciedlającego nasze realia gospodarcze. O naszym zaangażowaniu w realizację ambitnych celów świadczą również nasze osiągnięcia – Węgry osiągnęły już redukcję emisji o 48% w porównaniu z 1990 r., czyli znacznie powyżej średniej UE. Jednocześnie wiele państw członkowskich nie poczyniło porównywalnych postępów, co rodzi pytanie, w jaki sposób można osiągnąć wspólny cel w sposób sprawiedliwy i wyważony. Wszyscy ponosimy odpowiedzialność za naszych obywateli. W związku z tym apelujemy, aby państwa członkowskie, które w głosowaniu zwróciły uwagę Rady na niewykonalność celu 90%, nie zostały pociągnięte do odpowiedzialności za ewentualne niepowodzenie w realizacji unijnego celu na 2040 r.

W przyszłych ramach należy odpowiednio uwzględnić wczesne osiągnięcia.

Ponadto, biorąc pod uwagę znaczną niepewność w sektorze LULUCF oraz stopień wykorzystania technologicznego usuwania dwutlenku węgla, nie należy opierać wiążącego celu redukcji emisji netto na założeniach dotyczących pochłaniaczy.

Chociaż odnotowujemy pewne ulepszenia w tekście kompromisowym, w szczególności w odniesieniu do klauzuli zmiany/przeładowej, zmiany te są nadal niewystarczające. Nadal pozostaje wiele otwartych kwestii dotyczących metodyki, wdrażania i solidności ram.

Ponadto prawdopodobne jest, że środki takie jak ETS2 pogorszą sytuację poprzez zwiększenie kosztów dla gospodarstw domowych i małych przedsiębiorstw, ryzyko reakcji zwrotnej w społeczeństwie i zmniejszenie poparcia społecznego dla polityki klimatycznej, chociaż nie prowadzą do znacznej redukcji emisji.

Ubolewamy też, że negocjacje w sprawie tak fundamentalnego dossier były prowadzone pod znaczną presją czasu, co nie jest właściwe, gdy należy podjąć decyzję o tak długoterminowym znaczeniu strategicznym. Aby ramy na 2040 r. pozostały realistyczne, społecznie akceptowalne i spójne z europejskimi celami w zakresie konkurencyjności, konieczne jest zrównoważone, oparte na dowodach i wiarygodne podejście.”

OŚWIADCZENIE ŁOTWY

„Choć Łotwa popiera tekst podejścia ogólnego do Europejskiego prawa o klimacie, pragnie podkreślić poniższe aspekty, które będą miały kluczowe znaczenie dla pomyślnej realizacji transformacji w kierunku neutralności emisyjnej w naszym kraju.

Podczas opracowywania przyszłych ram prawnych i podejmowania decyzji w ich sprawie potrzebna jest szczegółowa ocena skutków, aby zapewnić sprawiedliwy podział obciążeń związanych z redukcją emisji i możliwość ich wyegzekwowania we wszystkich państwach członkowskich, biorąc pod uwagę ich różną sytuację społeczno-gospodarczą, strukturę emisji i potencjał redukcji emisji w każdym sektorze, zwłaszcza aspekty LULUCF, w tym złożony charakter i wysoki potencjał nieodłącznych emisji z gleb organicznych, oraz wyzwania geopolityczne.

Rozumiemy, że zrównoważona bioenergia pozostaje częścią portfela energetycznego ze źródeł odnawialnych, i nie będą tworzone dodatkowe obciążenia i ograniczenia w jej wykorzystaniu, zwłaszcza w odniesieniu do zasobów pozyskiwanych w UE, gdzie stosuje się zrównoważone podejście do gospodarki leśnej.

Klauzulę przeglądowną zapisaną w Europejskim prawie o klimacie rozumiemy jako mechanizm przeglądu ogólnego celu, jeżeli dane wskazują, że rzeczywiste osiągnięcia w zakresie wdrażania odbiegają od pożądanego trajektorii prowadzącej do osiągnięcia celu na 2040 r.”

OŚWIADCZENIE LITWY

„Litwa popiera zatwierdzenie podejścia ogólnego w sprawie zmiany Europejskiego prawa o klimacie.

Litwa uważa jednak, że ważne jest zapewnienie wszystkim państwom członkowskim wystarczających ram wspomagających i elastyczności, aby osiągnąć cel klimatyczny na 2040 r., w tym wyraźne odniesienie do środków unijnych mających na celu sprostanie wyzwaniom społeczno-gospodarczym i zapewnienie publicznego poparcia po 2032 r., po wygaśnięciu Społecznego Funduszu Klimatycznego, oraz dostępności i przystępnych cen innowacyjnych technologii we wszystkich państwach członkowskich.

Ponadto Litwa podkreśla znaczenie wielorakich celów w sektorze rolnictwa i użytkowania gruntów, odnotowując ich ograniczony potencjał łagodzenia zmiany klimatu i wrażliwość na zjawiska naturalne. Należy również zapewnić spójność między bezpieczeństwem żywnościowym Unii, konkurencyjnością sektora i bardzo ambitnymi celami klimatycznymi.

Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie, aby pakiet legislacyjny dotyczący celów klimatycznych UE na 2040 r., który ma zostać przedstawiony w 2026 r., obejmował racjonalne pod względem kosztów cele w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorach rolnictwa i użytkowania gruntów. Bez odpowiednich zabezpieczeń i skutecznych środków wsparcia, zwłaszcza instrumentów finansowych, ambitne zobowiązania Unii Europejskiej w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych mogą prowadzić do wyższych kosztów produkcji i cen żywności oraz większych zagrożeń dla bezpieczeństwa żywnościowego.

Nierówne warunki działania dla unijnych rolników, ze względu na to, że nie jest zagwarantowane ujednolicenie wsparcia bezpośredniego, jeszcze bardziej zwiększają ryzyko zakłócenia zasady uczciwej konkurencji w sektorze rolnym. W związku z tym Litwa zwraca się do Komisji o przeanalizowanie najlepszych sposobów zapewnienia skutecznych technologii i narzędzi na rzecz konkurencyjnego, odpornego i zrównoważonego rozwoju rolnictwa, przy jednoczesnej optymalizacji wkładu tego sektora w redukcję emisji i pochłanianie gazów cieplarnianych, w tym poprzez zrównoważone użytkowanie gruntów i ponowne zalesianie.”

OŚWIADCZENIE SŁOWACJI

„Republika Słowacka jest zaangażowana w dekarbonizację i w realizację unijnego celu, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r. Republika Słowacka już osiągnęła swój cel w zakresie dekarbonizacji na 2030 r. Po wycofaniu węgla nasz koszyk energetyczny jest wolny od emisji. Mając na uwadze konkurencyjność europejskiego przemysłu, uważamy, że cele w zakresie redukcji emisji powinny być bardziej realistyczne, a nie bardziej rygorystyczne. Długoterminowe cele w zakresie dekarbonizacji należy wyznaczyć we właściwy sposób, przy silnej odpowiedzialności politycznej i solidnych ramach wspomagających. Proces ustalania celu klimatycznego na 2040 r. ma znaczenie strategiczne. W odpowiedzi na wyraźny apel państw członkowskich, w tym Republiki Słowackiej, w październiku 2025 r. Rada Europejska przeprowadziła dyskusję polityczną i przedstawiła swoje wytyczne. Nie osiągnięto jednak porozumienia w sprawie konkretnego poziomu celu klimatycznego na 2040 r., co odzwierciedla złożoność tej kwestii.

Republika Słowacka uważa, że proponowany poziom docelowy wynoszący 90% jest zbyt ambitny. Biorąc pod uwagę obecny kontekst geopolityczny, spadek liczby naturalnych pochłaniaczy dwutlenku węgla oraz tempo postępu technologicznego, osiągnięcie takiego poziomu docelowego budzi uzasadnione obawy. Z tego powodu Republika Słowacka nie może zgodzić się z podejściem ogólnym w sprawie Europejskiego prawa o klimacie.

Zasada neutralności technologicznej musi zostać utrzymana i odzwierciedlona we wszystkich przyszłych wnioskach ustawodawczych i nieustawodawczych. Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z października 2025 r. wzywamy do dekarbonizacji przemysłu w sposób neutralny technologicznie. Niedawno opublikowany program prac Komisji na 2026 r., który obejmuje jedynie nowe ramy dotyczące energii ze źródeł odnawialnych, budzi pod tym względem zastrzeżenia. Chociaż w pełni popieramy dążenie do przyspieszenia transformacji energetycznej, Republika Słowacka nie uważa, że kontynuacja ram określonych w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii i dyrektywie w sprawie efektywności energetycznej po 2030 r. jest konieczna ani zgodna z proponowanym brzmieniem art. 4 ust. 5 zmienionego Europejskiego prawa o klimacie. Republika Słowacka uważa, że ramy na okres po 2030 r. powinny być zaprojektowane w sposób odzwierciedlający zrównoważone i inkluzywne podejście do dekarbonizacji wspierające wdrażanie wszystkich rozwiązań bezemisyjnych i niskoemisyjnych bez ograniczania prawa państw członkowskich do wyboru ich własnego koszyka energetycznego.

Republika Słowacka popiera większą elastyczność w ramach sektorów i instrumentów oraz pomiędzy nimi, którą zaproponowano w art. 4 ust. 5 lit. c). W naszym rozumieniu państwa członkowskie mogą mieć możliwość odstąpienia od niektórych celów cząstkowych (np. celów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych lub efektywności energetycznej), pod warunkiem że ich ogólne cele w zakresie dekarbonizacji zostaną osiągnięte. Podejście to wspiera lepiej dostosowaną do potrzeb i racjonalną pod względem kosztów ścieżkę prowadzącą ku neutralności klimatycznej, odzwierciedlającą prawa państw członkowskich zapisane w Traktatach, krajową specyfikę i zdolności.

Republika Słowacka uważa, że obecne ramy prawne stanowią starannie wyważony kompromis między solidarnością a racjonalnością pod względem kosztów. Gwarantuje on, że przyczyniające się do realizacji wspólnych ambitnych celów klimatycznych wysiłki wszystkich państw członkowskich są proporcjonalne do ich zdolności gospodarczych. W ramach na okres po 2030 r. należy uznać, że podstawowe warunki, które uzasadniały obecną równowagę między wspomnianymi zasadami, nie uległy zmianie. Utrzymują się znaczne różnice gospodarcze między państwami członkowskimi, podobnie jak różnice w energochłonności, zdolnościach technologicznych i dostępie do finansowania. W przypadku państw o niższym PKB względne koszty transformacji energetycznej są nadal znacznie wyższe. W tym kontekście wysiłki państw członkowskich muszą opierać się na PKB na mieszkańca i na zasadzie solidarności, aby uniknąć przeniesienia ciężaru transformacji na państwa członkowskie o niższych dochodach i bardziej ograniczonych zdolnościach budżetowych i inwestycyjnych. Nieproporcjonalny podział wysiłków grozi zwiększeniem poziomu ubóstwa energetycznego i osłabieniem konkurencyjności, zwłaszcza w regionach zależnych od tradycyjnych sektorów przemysłu.

Kluczowym elementem naszych wysiłków na rzecz dekarbonizacji pozostają naturalne pochłaniacze. Wkład naturalnych pochłaniaczy zależy jednak od różnych elementów, na które państwa członkowskie nie mają wpływu, takich jak skutki zmiany klimatu i katastrof naturalnych. Ponadto każde państwo członkowskie ma własne uwarunkowania krajowe, które wpływają na możliwości naturalnych pochłaniaczy, takie jak struktura wiekowa lasów i potrzeba prowadzenia zrównoważonej gospodarki leśnej. Republika Słowacka podkreśla potrzebę uwzględnienia synergii z różnorodnością biologiczną i zapewnienia, aby nasze wysiłki na rzecz dekarbonizacji nie były jawnie sprzeczne z celami prawa o odbudowie zasobów przyrodniczych oraz z celem polegającym na przywróceniu i zachowaniu naszej różnorodności biologicznej.

Równie ważne pozostaje finansowanie transformacji. W ramach na okres po 2030 r. Komisja wzmocni zarówno instrumenty finansowe objęte wieloletnimi ramami finansowymi, jak i niewchodzące w ich zakres, w tym kontynuację funduszu modernizacyjnego, funduszu innowacyjnego, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Społecznego Funduszu Klimatycznego.

Obawy Republiki Słowackiej nadal budzi nowy system handlu uprawnieniami do emisji dla sektora budowlanego, sektora transportu drogowego i sektorów dodatkowych (ETS2). Skutki społeczne znacznie przewyższają korzyści dla środowiska wynikające z nowego systemu, które w porównaniu ze skutkami są znikome. Rezolucja Rady Narodowej Republiki Słowackiej z dnia 28 października 2025 r. zachęca Komisję do przedstawienia przeglądu systemu ETS2 w celu ograniczenia jego regresywnych skutków. Ponadto, zgodnie z art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który wymaga, aby działania UE w zakresie ochrony środowiska uwzględniały różnorodność sytuacji w poszczególnych państwach członkowskich i zapewniały, aby środki nie były nadmiernie uciążliwe, Republika Słowacka zdecydowanie sprzeciwia się uruchomieniu systemu w 2027 r.

Republika Słowacka wzywa Komisję do szybkiego przeglądu rozporządzeń w sprawie norm emisji CO₂ dla samochodów osobowych, dostawczych i pojazdów ciężkich. Potrzebne jest bardziej elastyczne, neutralne technologicznie i pragmatyczne podejście, aby osiągnąć rzeczywistą redukcję emisji, chronić konkurencyjność i zachować spójność społeczną. Ze względu na to, że obecne cele nie odzwierciedlają w pełni zasady neutralności technologicznej, Republika Słowacka wzywa Komisję do rozważenia roli paliw bezemisyjnych i niskoemisyjnych, w tym e-paliw i zrównoważonych biopaliw, w przechodzeniu na bezemisyjny transport drogowy po 2030 r., to jest poprzez wprowadzenie współczynnika korygującego emisje dwutlenku węgla. Jednocześnie upowszechnienie pojazdów elektrycznych o napędzie akumulatorowym (BEV) pozostaje w wielu państwach członkowskich na niskim poziomie, co może prowadzić do sytuacji, w której producenci samochodów będą mieli trudności z osiągnięciem wyznaczonych celów, a ostatecznie do zagrożenia nałożeniem na nich kar. W związku z tym Republika Słowacka wzywa Komisję do przedstawienia mechanizmu średniej zgodności również w odniesieniu do celów na lata 2030 i 2035.”

OŚWIADCZENIA KOMISJI

Oświadczenie 1

„Przygotowując **oceny skutków ram polityki klimatycznej na okres po 2030 r.**, a w szczególności wszelkich celów i wysiłków państw członkowskich na okres po 2030 r., Komisja będzie przestrzegać zasad lepszego stanowienia prawa i Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa.

Komisja w szczególności zamierza zapewnić podobny poziom szczegółowości jak w ocenach skutków pakietu „Gotowi na 55” i jest gotowa do sprawnej wymiany informacji z państwami członkowskimi na temat metod i danych ilościowych w celu wsparcia ich w przeprowadzaniu własnych analiz dotyczących poszczególnych krajów.

Przygotowując te cele i działania, Komisja zamierza również odpowiednio uwzględnić zarówno efektywność kosztową, jak i solidarność, aby umożliwić współprawodawcom omówienie i osiągnięcie równowagi między tymi zasadami przy uzgadnianiu celów.”

Oświadczenie 2

„Jak stwierdzono w piśmie przewodniczącej Ursuli von der Leyen do Rady Europejskiej, ETS2 powinien być wprowadzany stopniowo i sprawnie. Komisja potwierdza, że zamierza zaproponować przegląd podstawowych elementów strategii wdrażania ETS2, aby ułatwić jego wejście w życie, zgodnie z wytycznymi zawartymi w pkt 47 konkluzji Rady Europejskiej. Odpowiednie wnioski zostaną przyjęte jeszcze w tym roku i pozwolą rozwiązać problem zbyt wysokich lub niestabilnych cen, zapewnią uporządkowane uruchomienie rynku i przewidywalną trajektorię cen dzięki solidniejszemu systemowi stabilizacji cen.

Komisja proponuje bardziej niezawodny system stabilizacji cen, w szczególności poprzez zwiększenie roli rezerwy stabilności rynkowej ETS2, a obecnie bada ona również możliwość koncentracji na wstępie dochodów z ETS2 przez państwa członkowskie we współpracy z EBI w celu wspierania gospodarstw domowych o niskich i średnich dochodach dzięki zmniejszeniu rachunków za ogrzewanie lub mobilność na wczesnym etapie. Ponadto dochody generowane dzięki ustalaniu opłat za emisję gazów cieplarnianych, przekazywane za pośrednictwem Społecznego Funduszu Klimatycznego, pomogą w czterech wyraźnie wyodrębnionych obszarach: przewycięzania ubóstwa energetycznego i transportowego, wdrażania czystych technologii wyprodukowanych w UE, zmniejszenia naszej zależności od paliw kopalnych i osiągnięcia unijnych celów klimatycznych.

Transformacja musi być sprawiedliwa i uczciwa, a chronione i wspierane muszą być zwłaszcza gospodarstwa domowe znajdujące się w trudnej sytuacji, małe przedsiębiorstwa oraz regiony najbardziej narażone na zmiany strukturalne.”